

Arrest

nr. 227 990 van 24 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 3 januari 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 mei 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 16 september 2015 en heeft zich vluchteling verklaard op 22 september 2015.

1.2. Op 28 juni 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest nr. X van 28 mei 2018 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing.

1.3. Op 28 augustus 2018 werd verzoeker opnieuw gehoord op de zetel van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Op 30 november 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 december 2018 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Davlatzai van het district Chaparhar in de provincie Nangarhar. U bent Pasjtoen van origine en een aanhanger van de soennitische geloofsleer.

Een zestal jaar geleden stierf uw vader een natuurlijke dood. Sinds zijn dood leefden u en de rest van uw gezin van de opbrengsten van jullie gronden en het inkomen van uw oudste broer, S. M., die bij de arbaki, de Afghaanse lokale politie, werkzaam was.

Toen u op een dag onderweg was naar huis, merkte u aan een kruispunt een viertal mensen op die zich verdacht gedroegen. U hield even halt om hen in de gaten te houden en zij merkten u ook op. Hierna belde u uw broer S. M. op om te vertellen wat u gezien had. Uw broer meldde dit aan zijn verantwoordelijke, waarna enkele arbaki zich naar het kruispunt begaven. Daar brak een vuurgevecht uit tussen de arbaki en de verdachte mannen, waarbij twee verdachten gedood werden en de anderen konden ontsnappen. Na het gevecht bleek dat het viertal een landmijn aan het ingraven was, die vervolgens onschadelijk werd gemaakt.

Een twintigtal dagen later werd er bij jullie thuis aangeklopt door enkele mannen. Uw broer S. M. opende de deur en de mannen vroegen naar u. Uw moeder hoorde dit en verstopte u ondertussen in de broodoven. Uw broer slaagde er niet in de mannen tegen te houden toen ze het huis binnen kwamen om u te arresteren. Ze doorzochten het hele huis maar konden u niet vinden. Vervolgens namen ze uw broer S. M. mee, van wie u sindsdien niets meer hebt vernomen. In de week die volgde bleven de mannen u zoeken maar u hield zich bij uw verschillende broers schuil tot uw oom een smokkelaar had gevonden en u het land kon verlaten.

U verliet Afghanistan in de zomer van 2015. Op 22 september 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ). U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

Op 29 juni 2017 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 31 juli 2017 diende u een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV). Op 30 mei 2018 werd de beslissing van het CGVS vernietigd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een taskara en een aangifte van uw problemen neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u op het ogenblik van uw verzoek om internationale bescherming minderjarig was en u op 5 april 2016 een voogd kreeg toegewezen door de dienst Voogdij. Op 30 september 2017 werd deze voogdij van rechtswege beëindigd aangezien u op die dag meerderjarig werd. Het CGVS is dan ook van oordeel dat er sindsdien in uw hoofde geen bijzondere procedurele noden verbonden aan de hoedanigheid van niet-begeleide minderjarige meer kunnen worden aangenomen.

U maakte verder géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden zouden kunnen blijken. Het Commissariaat-generaal heeft evenmin dergelijke noden in uw hoofde kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor

vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire beschermingsstatus volgens art. 48/4,§2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de onmiddellijke aanleiding vormen voor uw vertrek uit Afghanistan –het voorval waarbij u de taliban betrapte en hun daaropvolgende zoektocht naar u- niet overtuigen.

Vooreerst kan er geen geloof gehecht worden aan de beweerde activiteiten van uw broer bij de lokale politie.

Zo weet u niet of uw broer een opleiding moest volgen vooraleer hij bij de arbaki ging (CGVS, 25 januari 2017, p.14). Ook kunt u niets vertellen over concrete gevechten waar uw broer als arbaki bij betrokken zijn geweest (CGVS, 25 januari 2017, p.13). Aangezien uw broer bij u inwoonde mag er redelijkerwijze worden verwacht dat u hierover toch enige informatie zou hebben (CGVS, 25 januari 2017, p.13). Bovendien legde u tegenstrijdige verklaringen af over waar uw broer precies werkzaam was voor de arbaki. Aan het begin van het eerste persoonlijk onderhoud stelt u dat uw broer in Davlatzai zelf werkte (CGVS, 25 januari 2017, p.4). Later tijdens het persoonlijk onderhoud stelde u echter dat niet veel mensen in het dorp wisten dat uw broer bij de arbaki was (CGVS, 25 januari 2017, p.14). Toen u er hierop mee geconfronteerd werd dat het vreemd is dat de dorpingen niet zouden merken dat uw broer bij de arbaki was, aangezien hij in Davlatzai zelf werkte, sprak u uw eerdere verklaringen tegen en stelde u dat hij niet in het dorp maar op andere plaatsen werkte (CGVS, 25 januari 2017, p.14). Tot slot mag het verbazen dat u tegenstrijdige informatie verstrekt over de duur van de tewerkstelling van uw broer. Zo verklaart u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS dat uw broer ongeveer anderhalf tot twee jaar werkte als arbaki (CGVS, 25 januari 2017, p.4). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud spreekt u deze verklaring tegen en stelt u dat uw broer bij uw vertrek al drie of vier jaar aan het werk was (CGVS, 28 augustus 2018, p.11). Gezien u verklaart dat u contact opnam met uw broer en hij met enkele collega's vervolgens de strijd aanging met de taliban (CGVS, 28 augustus 2018, p.13 en p.17) ondermijnen bovenstaande vaststellingen de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de gebeurtenissen die de rechtstreekse oorzaak waren van uw vlucht uit Afghanistan.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over deze problemen wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u incoherente verklaringen aflegt met betrekking tot de gebeurtenis waarbij u de taliban op een avond betrapte bij het plaatsen van een bom.

Zo legt u wisselende verklaringen af met betrekking tot wat u precies zag toen u langs de weg stopte. Zo verklaart u eerst dat u onderweg naar huis vier tot vijf personen aan de kant zag zitten, dat u stopte bij deze mensen, ze plots recht stonden, waarna u bang werd en vertrok (CGVS, 28 augustus 2018, p.13). Wanneer het CGVS u even later vraagt wat de taliban precies aan het doen waren toen u ze zag stelt u vaag dat ze allemaal samen zaten, dat u zag dat ze gewapend waren, dat het wat donker was en dat u het niet duidelijk kon zien (CGVS, 28 augustus 2018, p.14). Vervolgens stelt u dat er iemand op de grond zat, iemand recht stond en dat ze iets aan het doen waren (CGVS, 28 augustus 2018, p.14). Wanneer het Commissariaat vervolgens informeert naar deze activiteit van de taliban stelt u dat u dit niet kon zien en verklaart u naast de kwestie dat ze ongeveer met vijf of zes waren maar dat u ze niet allemaal kon tellen (CGVS, 28 augustus 2018, p.14). Vervolgens antwoordt u dan weer bevestigend op de vraag van het Commissariaat of u iemand zag graven (CGVS, 28 augustus 2018, p.14). De vaststelling dat u er niet in slaagt coherente en duidelijke verklaringen af te leggen van een dergelijk ingrijpende gebeurtenis, tevens de aanleiding voor de problemen die u het land deden ontvluchten, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot deze problemen.

Uw verklaringen met betrekking tot het gedrag van de taliban doet verdere vragen rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven.

Zo stelt u, hiernaar gevraagd door het Commissariaat, dat de taliban u niet achterna gingen toen u opnieuw vertrok met de fiets (CGVS, 28 augustus 2018, p.15). Gezien u plots stopte, de taliban u opmerkten en bovendien opstonden (CGVS, 28 augustus 2018, p. 13) is het bijzonder verbazend dat ze op dat ogenblik geen stappen hebben ondernomen om u te onderscheppen in uw vlucht en te voorkomen dat u alarm zou slaan. Vervolgens zouden ze na de ontmanteling van de mijn en de dood van twee leden niet minder dan twintig dagen gewacht hebben om uw familie thuis te benaderen (CGVS, 28 augustus 2018, p.30). Deze door u omschreven handelswijze van de taliban is dan ook erg ongeloofwaardig. Indien de taliban daadwerkelijk naar u op zoek waren en u wilden straffen voor het

gepleegde verraad kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij alles in het werk zouden stellen om u en uw familieleden zo snel mogelijk te benaderen.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt verder ondergraven door de vaststelling dat u, nadat de taliban u in uw eigen woning kwamen zoeken en bovendien uw broer meenamen, toch nog een periode in uw dorp bleef wonen alvorens naar uw oom in Jalalabad te verhuizen (CGVS, 28 augustus 2018, p.18). Bovendien legt u tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot de duur van uw verblijf in Davlatzai nadat de taliban uw broer meenamen. Zo verklaart u in het eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat dat u nog een week thuis verbleef (CGVS, 25 januari 2017, p.15). Dit strookt niet met uw latere verklaringen voor het Commissariaat waar u verklaart dat u een maand in uw dorp woonde alvorens naar de stad te verhuizen (CGVS, 28 augustus 2018, p.18). De vaststelling dat u na een dergelijke gebeurtenis als de ontvoering van uw broer en uw persoonlijke vervolging door de taliban nog enige tijd (al dan niet tijdelijk bij burens) gewoon in uw dorp verbleef ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot problemen dan ook ernstig. Dit des te meer gezien u geen coherente verklaringen weet af te leggen over de duurtijd van deze periode.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u ook met betrekking tot de duur van uw verblijf bij uw oom in Jalalabad tegenstrijdige verklaringen aflegt. Bij de cel MINTEH gaf u aan dat u de laatste drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan in Taloshi Chawk heeft verbleven terwijl u voor het CGVS stelt amper vijftien tot twintig dagen bij uw oom in Jalalabad in Taloshi Chawk, een plaats die u stelde zelf niet te kennen, hebt gewoond (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, hierna NBMV, punt 'adres in land van herkomst of ander land', CGVS, 25 januari 2017, p.7 en CGVS, 28 augustus 2018, p.6). Het is opmerkelijk dat u dergelijke tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van uw verblijf in Jalalabad.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden problemen met de taliban geenszins aannemelijk weten te maken. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

De door u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Het duplicaat van uw taskara houdt geen enkel verband met de door u aangehaalde vluchtmotieven zodat het de geloofwaardigheid ervan niet kan herstellen. Inzake de aangifte van uw problemen moet worden vastgesteld dat dit document werd opgesteld in het kader van uw verzoek om internationale bescherming en bijgevolg een subjectief karakter heeft waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert wat betreft uw vluchtrelaas. Bovendien dient wat deze documenten betreft te worden vastgesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom maar slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van zijn vluchtrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds

regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamiyan, Daykundi, Kaboel, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, 25 januari 2017, p.2 en CGVS, 28 augustus 2018, p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk.

Zo heeft u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen afgelegd over waar de rest van uw familie verblijft. Vooreerst gaf u, bij aanvang van uw procedure, voor de cel MINTEH aan dat uw ganse familie uw dorp was ontvlucht en dat uw moeder naar het centrum van de provincie Nangarhar was gegaan (fiche NBMV, punt 'motief voor de immigratie naar België'). Voor het CGVS verklaarde u echter geen familieleden te hebben buiten Davlatzai (CGVS, 25 januari 2017, p.5). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen voor de cel MINTEH stelde u dat uw moeder u bij uw oom in Jalalabad was gaan afzetten en dat uw broers en zus waren meegekomen omdat ze hen niet kon achterlaten aangezien ze klein waren (CGVS, 25 januari 2017, p.12). Dit is echter geen afdoende verklaring aangezien u voor de cel MINTEH niet enkel stelde dat uw moeder nabij het universitair ziekenhuis in Taloshi Chawk woonde met uw zus M. en uw broers A. K. en F. maar ook dat uw getrouwde, 22 jarige zus N. in Taloshi Chawk woonde (fiche NBMV, punt 'familie').

Ten slotte wordt opgemerkt dat u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u geen enkel familielid in Kaboel hebt, hoewel u voor de cel MINTEH nog verklaarde dat u in de wijk Arzat Kinat in Kaboel een oom langs moederszijde hebt wonen die N. heet en die ongeveer 40 jaar oud is (CGVS, 25 januari 2017, p.8 en fiche NBMV, punt 'traject, interceptie en verblijf'). Hiermee geconfronteerd ontkende u het bestaan van deze oom (CGVS, 25 januari 2017, p.13). Nochtans verklaarde u voor de cel MINTEH dat uw in Kaboel wonende oom N. –en niet uw in Jalalabad wonende oom Na. zoals u voor het CGVS verklaarde- uw vertrek uit Afghanistan regelde (zie NBMV, punt 'traject, interceptie en verblijf' en CGVS, 25 januari 2017, p.7-8). Opnieuw geconfronteerd met bovenstaande vaststellingen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal stelt u dat er echt een misverstand moet geweest zijn met de tolk of dat er iets fout begrepen werd gezien u zulke verklaringen niet heeft afgelegd. U vervolgt dat u zeker niet gelogen heeft en haalt aan dat u informatie heeft opgevraagd over de grond, de activiteit van uw oom en dat u dit ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft verteld (CGVS, 28 augustus 2018, p.20). Deze verklaringen herstellen bovenstaande vaststellingen echter niet, des te meer aangezien u voor verschillende instanties gedetailleerde verklaringen aflegde over de verblijfplaatsen van uw familie in Kaboel en Jalalabad.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw familiaal netwerk. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op

basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen.

Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht – meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering en artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel, alsook een appreciatiefout.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en in ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Ter terechtzitting legt verzoeker nog volgende stukken neer: (i) UNAMA, *Security Council Press Statement on attacks in Kabul and Jalalabad, 20 augustus 2019*, (ii) The Guardian, *Afghan independence day follow wedding massacre, 19 augustus 2019*, (iii) Pajhowk Afghan News, *juni-augustus 2019*, (iv) Le Monde, *Attentat sanglant en Afghanistan en plein pourparlers entre Washington et les talibans, 18 augustus 2019*, (v) Le Monde, *A Kaboul un climat de doute et de violence, 14*

augustus 2019, (vi) Le Monde, *Trois attentats meurtriers frappent Kaboul alors que Washington tente d'accélérer les négociations de paix*, 26 juli 2019, (vii) EASO *Afghan Security Situation*, juni 2019, ppp 67-74 en 211-218.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan de taliban te vrezen nadat hij ze betrapt had bij het plaatsen van een landmijn, waarop hij zijn broer bij de lokale politie gecontacteerd zou hebben die samen met enkele collega's ter plaatse gingen, waarop twee talibs om het leven zouden zijn gekomen. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de beweerde activiteiten van verzoekers broer bij de lokale politie; (ii) verzoekers verklaringen aangaande de gebeurtenis waarbij hij de taliban zou hebben betrapt bij het plaatsen van een bom inconsistent zijn; (iii) het door verzoeker geschetste gedrag van de taliban – die hem zomaar zouden hebben laten vertrekken met de fiets nadat ze ontdekt waren en ook nog eens twintig dagen zouden wachten om zijn familie te benaderen – niet aannemelijk is; (iv) de vaststelling dat verzoeker nog enige tijd gewoon in zijn dorp verbleef nadat de taliban zijn huis doorzochten en zijn broer meenamen, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen; (v) verzoeker voorts tegenstrijdige verklaringen aflegt over de duur van zijn verblijf bij zijn oom in Jalalabad en (vi) de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen, zoals wordt toegelicht.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkele poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoeker komt immers niet verder dan het louter samenvatten van de motieven van de bestreden beslissing, hetgeen bezwaarlijk als een dienstig verweer kan worden beschouwd en waarmee hij er aldus niet in slaagt de pertinente vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering onverminderd overeind, wordt zij door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing trekt niet in twijfel dat verzoeker oorspronkelijk afkomstig is uit Chaparhar. De bestreden beslissing stelt vervolgens dat om te bepalen of verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, rekening dient gehouden te worden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

De Raad stelt vast dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte is aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Ten einde de redelijkheid van een mogelijk intern vestigingsalternatief na te gaan dient in de eerste plaats rekening te worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, waaronder zijn leeftijd, zijn sociaal en familiaal netwerk, zijn financiële mogelijkheden, zijn werkervaring, zijn gezondheidstoestand en andere elementen die van belang zijn bij het bepalen van de mogelijkheid om elders in het land van herkomst een leven op te bouwen.

In casu moet echter worden vastgesteld dat uit de motieven van de bestreden beslissing die steun vinden in het administratief dossier blijkt dat verzoeker de Belgische asielinstanties geen volledig en waarheidsgetrouw zicht verschaft op zijn familiaal netwerk en socio-economisch profiel.

De bestreden beslissing stelde dienaangaande vast als volgt: *“Zo heeft u tegenstrijdige en ongeloofwaardige verklaringen afgelegd over waar de rest van uw familie verblijft. Vooreerst gaf u, bij aanvang van uw procedure, voor de cel MINTEH aan dat uw ganse familie uw dorp was ontvlucht en dat uw moeder naar het centrum van de provincie Nangarhar was gegaan (fiche NBMV, punt ‘motief voor de immigratie naar België’). Voor het CGVS verklaarde u echter geen familieleden te hebben buiten Davlatzai (CGVS, 25 januari 2017, p.5). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen voor de cel MINTEH stelde u dat uw moeder u bij uw oom in Jalalabad was gaan afzetten en dat uw broers en zus waren meegekomen omdat ze hen niet kon achterlaten aangezien ze klein waren (CGVS, 25 januari 2017, p.12). Dit is echter geen afdoende verklaring aangezien u voor de cel MINTEH niet enkel stelde dat uw moeder nabij het universitair ziekenhuis in Taloshi Chawk woonde met uw zus M. en uw broers A. K. en F. maar ook dat uw getrouwde, 22 jarige zus N. in Taloshi Chawk woonde (fiche NBMV, punt ‘familie’).*

Ten slotte wordt opgemerkt dat u voor het Commissariaat-generaal verklaarde dat u geen enkel familielid in Kaboel hebt, hoewel u voor de cel MINTEH nog verklaarde dat u in de wijk Arzat Kinat in Kaboel een oom langs moederszijde hebt wonen die N. heet en die ongeveer 40 jaar oud is (CGVS, 25 januari 2017, p.8 en fiche NBMV, punt ‘traject, interceptie en verblijf’). Hiermee geconfronteerd ontkende u het bestaan van deze oom (CGVS, 25 januari 2017, p.13). Nochtans verklaarde u voor de cel MINTEH dat uw in Kaboel wonende oom N. –en niet uw in Jalalabad wonende oom Na. zoals u voor het CGVS verklaarde- uw vertrek uit Afghanistan regelde (zie NBMV, punt ‘traject, interceptie en verblijf’ en CGVS, 25 januari 2017, p.7-8). Opnieuw geconfronteerd met bovenstaande vaststellingen tijdens het tweede persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal stelt u dat er echt een misverstand moet geweest zijn met de tolk of dat er iets fout begrepen werd gezien u zulke verklaringen niet heeft afgelegd. U vervolgt dat u zeker niet gelogen heeft en haalt aan dat u informatie heeft opgevraagd over de grond, de activiteit van uw oom en dat u dit ook tijdens het tweede persoonlijk onderhoud heeft verteld (CGVS, 28 augustus 2018, p.20). Deze verklaringen herstellen bovenstaande vaststellingen echter niet, des te meer aangezien u voor verschillende instanties gedetailleerde verklaringen aflegde over de verblijfplaatsen van uw familie in Kaboel en Jalalabad.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over uw familiaal netwerk. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op

basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen."

Verzoeker beperkt zich tot het louter tegenspreken van bepaalde vaststellingen dan wel dat niet valt uit te sluiten dat bepaalde verklaringen op misverstanden tussen de tolk en hemzelf berusten hetgeen geen dienstig verweer is. Verzoeker kan voorts geenszins worden bijgetreden waar hij betoogt dat zelfs indien er twijfels bestaan over de aanwezigheid van familieleden in Jalalabad en Kabul dit argument onvoldoende zwaarwichtig is om te besluiten dat een analyse naar de beschikbaarheid van een vestigingsalternatief niet kan gevoerd worden omdat de bewijslast van een intern vestigingsalternatief bij de asielinstanties ligt. Immers waar de bewijslast inzake de toepassing van een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet bij de asielinstanties rust, doet deze bewijslastverdeling geen afbreuk aan de medewerkingsplicht die steeds op de verzoeker rust en die inhoudt dat de verzoeker de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. Door de tegenstrijdige verklaringen die verzoeker aflegde over de aanwezigheid van familieleden Jalalabad en Kabul kon de commissaris-generaal terecht besluiten dat de gebrekkige medewerking van verzoeker op dit vlak het de commissaris-generaal onmogelijk maakt om een correcte inschatting te maken van het familiaal netwerk waarop verzoeker kan steunen in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door hem aangemeten socio-economisch profiel en familiaal netwerk schiet verzoeker ernstig tekort in de op hem rustende medewerkingsplicht en laat hij bijgevolg niet toe de redelijkheid van het vestigingsalternatief na te gaan. Indien verzoeker daadwerkelijk nood zou hebben aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van Vreemdelingenwet, kan worden verwacht dat er geen redenen bestaan voor verzoeker om de asielinstanties geen volledig en waarheidsgetrouw zicht te bieden op zijn persoonlijke omstandigheden. Daar dit *in casu* echter niet het geval blijkt te zijn kan de Raad enkel besluiten dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio of land van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker ten slotte nog wijst op zijn jonge leeftijd kan worden vastgesteld uit de stukken van het administratief dossier (brief van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie van 9 februari 2018) dat verzoeker twee jaar geleden op 30 september 2017 de leeftijd van 18 jaar heeft bereikt en dus meerderjarig is geworden. Waar verzoeker wijst op het feit dat hij geen professionele ervaring heeft, slechts een paar jaar naar school is geweest en "*de waarschijnlijkheid is vrij hoog dat de familieleden in (vrij) precaire omstandigheden in Jalalabad en/of Kaboel wonen (als zij daar wonen); er bestaat dus geen zekerheid omtrent hun mogelijkheid om hem steun te bieden.*" weze herhaald dat verzoeker door zijn gebrekkige medewerking de commissaris-generaal de mogelijkheid ontneeft tot een correcte inschatting te komen van zijn socio-economisch profiel en familiaal netwerk in het kader van een intern vestigingsalternatief. De stukken over de veiligheidssituatie in Kabul en Jalalabad ter terechtzitting neergelegd doen evenmin afbreuk aan deze vaststelling.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig oktober tweeduizend negentien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER